

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

Index Tomi Primi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

INDEX TOMI PRIMI.

<i>Disp. proem.</i>	D E natura, & qualitatibus Theologiae, p. 1.	
	<i>Art. I.</i> An Theologia sit verè & propriè scientia? <i>ibid.</i>	
§. I.	Præmittenda ad resolutionem quæstionis, <i>ibid.</i>	
§. II.	Conclusio affirmativa statuitur, 2	
§. III.	Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	
<i>Art. II.</i>	Utrum Theologia, quæ est in nobis viatoribus, sit propriè subalternata scientiæ Dei, & beatorum; ac proinde remaneat in Patria? 4	
§. I.	Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, <i>ibid.</i>	
§. II.	Duplici conclusione difficultas proposita resolvitur, 5	
§. III.	Tria corollaria notatu digna, 6	
§. IV.	Præcipuæ objectiones solvuntur, 7	
<i>Art. III.</i>	Quodnam sit subiectum vel objectum nostræ Theologiæ? 8	
§. I.	Quibusdã præmissis difficultas resolvitur, <i>ibid.</i>	
§. II.	Solvuntur objectiones, 9	
§. III.	Corollaria præcedentis doctrinæ, 11	
<i>Art. IV.</i>	An Theologia sit eminenter formaliter speculativa & practica? 13	
§. I.	Quibusdam præmissis, conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>	
§. II.	Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	
<i>Art. V.</i>	An Theologia sit certior alijs scientijs & habitibus naturalibus? 14	
§. I.	Tria præmittuntur ad resolutionem quæstionis nec essaria, <i>ibid.</i>	
§. II.	Triplex conclusio statuitur, <i>ibid.</i>	
§. III.	Solvuntur objectiones, 16	
<i>Art. VI.</i>	An Theologia sit habitus, non solum extrinsecè & objectivè, sed etiam intrinsecè & entitativè supernaturalis? 18	
§. I.	Præmittenda ad resolutionem quæstionis? <i>ibid.</i>	
§. II.	Resolutio difficultatis propositæ, <i>ibid.</i>	
§. III.	Solutio objectionum, 20	
<i>Art. VII.</i>	An Theologia sit sapientia? 21	
<i>Art. VIII.</i>	An Theologia sit argumentativa, & ex quibus locis sua argumenta deponat? 23	
<i>Art. IX.</i>	An Scriptura convenienter utatur metaphoricis, & sub una littera plures sensus contineat? 24	
<i>Art. X.</i>	Utrum præter Philosophicas Disciplinas, necessaria sit hominibus doctrina alia supernaturalis, ac divinitus inspirata, 26	
<i>Art. XI.</i>	Utrum Theologia Scholastica sit utilis aut perniciofa Ecclesiæ? 27	
<i>Art. XII.</i>	Præcipuæ Theologiæ dotes, seu prærogativæ, breviter exponuntur, 28	
<i>Prima pars Clypei Theologiæ Thomisticæ.</i>	De Deo uno, Trino, & Angelorum Creatore, 31	
<i>Tract. I.</i>	De existentia, & unitate Dei, ejusque natura & attributis, 33	
<i>Disp. I.</i>	De existentia & unitate Dei, <i>ibid.</i>	
<i>Art. I.</i>	An hæc propositio, <i>Deus est</i> , sit per se nota, vel à nobis demonstrabilis? <i>ibid.</i>	
§. I.	Quædam præmittuntur ad resolutionem quæstionis necessaria, <i>ibid.</i>	
§. II.	Quatuor conclusionibus difficultas proposita resolvitur, 34	
§. III.	Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	
§. IV.	Difficile argumentum solvitur, 35	
§. V.	Solvitur aliud argumentum, 36	
<i>Art. II.</i>	Expugnatur Atheismus, & existentia Dei, multiplici ratione demonstratur, 37	
§. I.	Exponuntur duæ primæ rationes D. Thomæ, <i>ibid.</i>	
§. II.	Explicantur aliæ rationes D. Thomæ, 39	

<i>Digressio brevis</i> , in qua existentia Dei, ex magno & parvo mundo, id est ex artificiosa mundi structura, & mirabili hominis compositione demonstratur. 42	
<i>Art. III.</i>	An Deus possit invincibiliter ignorari? 45
§. I.	Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, <i>ibid.</i>
§. II.	Solvuntur objectiones, 46
<i>Art. IV.</i>	Polytheismus sive Idololatria expugnatur, & summi numinis unitas multipliciter demonstratur, <i>ibid.</i>
<i>Disp. II.</i>	De natura & quidditate Dei, 49
<i>Art. I.</i>	Per quid natura divina, sub ratione naturæ & radicis attributorum, formaliter constituatur? <i>ibid.</i>
§. I.	Aperitur difficultas, & referuntur sententiæ, <i>ibid.</i>
§. II.	Rejicitur distinctio virtualis inter essentiam divinam, sub conceptu essentiæ, & sub conceptu naturæ, 50
§. III.	Impugnatur sententia Scoti, 51
§. IV.	Refellitur tertia sententia, <i>ibid.</i>
§. V.	Rejicitur etiam quarta sententia, & ultima præfertur, & explicatur, 52
§. VI.	Solvuntur objectiones, 45
§. VII.	Diluuntur argumenta quartæ essentiæ, 55
§. VIII.	Solvuntur argumenta contra ultimam conclusionem, 56
<i>Art. II.</i>	Quæ formalitates ad intellectum spectantes, in Deo constituendæ sint? 58
§. I.	An immaterialitas in Deo sit radix intellectus unitatis? <i>ibid.</i>
§. II.	Præcipuæ objectiones solvuntur, 59
<i>Art. III.</i>	An detur in Deo potentia intellectiva, virtualiter ab intellectu distincta? 61
§. I.	Proponitur status difficultatis, & sententia negativa præfertur, <i>ibid.</i>
§. II.	Solvuntur objectiones, 62
<i>Art. IV.</i>	An in divino intellectu salvetur formalitas speciei & habitus? 63
§. I.	Ultraque difficultas resolvitur, <i>ibid.</i>
§. II.	Solvuntur argumenta contra præcedentes conclusiones, 65
<i>Art. V.</i>	Quodnam sit objectum formale & primum, tam motivum, quam terminativum divini intellectus? 66
§. I.	Referuntur sententiæ & prima rejicitur, <i>ibid.</i>
§. II.	Solvuntur objectiones 67
§. III.	Objectum formale motivum divini intellectus explicatur, 69
§. IV.	Præcipuæ objectiones solvuntur, 70
§. V.	Resolvitur alia difficultas, & explicatur objectum formale terminativum intellectus divini, 72
<i>Disp. III.</i>	de attributis divinis in communi, 74
<i>Art. I.</i>	Quid & quomplex sit attributum divinum? <i>ibid.</i>
<i>Art. II.</i>	An attributa divina, tam ab essentia Dei, quam inter se, formaliter ex natura rei distinguantur? <i>ibid.</i>
§. I.	Proponitur status difficultatis, <i>ibid.</i>
§. II.	Variis rationibus hæc sententia Scoti impugnatur, 76
§. III.	Præcipua Scoti argumenta solvuntur, 77
<i>Art. III.</i>	An, & quæ distinctio rationis in divinis attributis admittenda sit? 79
§. I.	Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, <i>ibid.</i>
§. II.	Vera sententia, duplici cõclusionem statuitur, 80
§. III.	Duo corollaria notatu digna, 81
§. IV.	Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>
<i>Disp. IV.</i>	De attributis in particulari, <i>ibid.</i>
<i>Art. I.</i>	De simplicitate Dei, <i>ibid.</i>
§. I.	Demonstratur Deum esse omnino simplicem, & realis compositionis expertem, <i>ibid.</i>
	§. II.

INDEX DISPUTATIONUM

§. II. Demonstratur Deum non posse in compositionem aliorum venire,	84	ram Dei visionem?	126
§. III. Excluditur etiã à Deo compositio rationis,	85	§. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, <i>ibid.</i>	
<i>Art. II. De Perfectione Dei,</i>	86	§. II. Triplici conclusione difficultas proposita resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. I. Demonstratur Deum esse summè perfectum, & in eo perfectiones omnium rerum contineri, <i>ibid.</i>		§. III. Solvuntur objectiones,	128
§. II. An creaturarum perfectiones contineantur in Deo formaliter, vel tantùm eminenter?	87	<i>Diff. II. De specie ad visionem beatificam concurrente,</i>	129
§. III. Demonstratur Deum simul cum creaturis, non esse quid majus, aut perfectius, etiam extensivè, quàm Deum solum,	89	<i>Art. I. An detur, vel saltem sit possibilis in visione beatifica, aliqua species impressa creata?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Art. III. De Bonitate Dei,</i>	<i>ibid.</i>	§. I. Prænotanda ex Philosophia,	<i>ibid.</i>
§. <i>unicus.</i> Demonstratur Deum, triplici bonitate esse summè bonum, & talem per essentiam,	90	§. II. Ostenditur Deum non videri à beatis, median aliqua specie impressa creata,	130
<i>Art. IV. De infinitate Dei,</i>	91	§. III. Impossibilitas ejusdem speciei demonstratur,	131
§. I. Demonstratur Deum esse simpliciter & in genere entis infinitum,	92	§. IV. Exponuntur aliæ rationes D. Thomæ,	<i>ibid.</i>
§. II. Ex principijs jam statutis inferitur cum Divo Thoma, nullam posse dari creaturam secundùm essentiam, vel secundùm accidentia infinitam,	93	§. V. Solvuntur objectiones,	133
<i>Art. V. De infinitate Dei,</i>	94	<i>Art. II. An in visione beata detur, vel possit dari verbum creatum?</i>	135
§. I. Præsentia & existentia Dei in omnibus rebus, multiplici ratione demonstratur,	<i>ibid.</i>	§. I. Verior & probabilior sententia duplici conclusione stabilitur,	<i>ibid.</i>
§. II. An existentia Dei in rebus, ex ejus operatione rectè probetur?	95	§. II. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>
§. III. Solvuntur instantiæ Adversariorum,	96	<i>Art. III. An essentia divina uniat̃ur intellectibus beatorum per modum speciei impressæ, & expressæ?</i>	138
§. IV. An operatio Dei virtualiter transiens, sit ratio formalis per quam sit præsens, & existens in rebus?	98	§. I. Vera sententia stabilitur,	139
§. V. Corollaria præcedentis doctrinæ,	99	§. II. Solvuntur objectiones,	140
§. VI. Solvuntur objectiones Adversariorum,	100	<i>Art. IV. An essentia divina, unita intellectui Beatorum per modum speciei intelligibilis, activè concurrat ad clarã Dei visionem?</i>	142
§. VII. Utrum Deus sit actu & positivè præsens in locis, seu spatiis imaginarijs?	101	§. I. Sententia negans proponitur, & præcipua ejus fundamenta referuntur,	<i>ibid.</i>
§. VIII. Diluuntur argumenta Adversariorum,	102	§. II. Sententia affirmans, ut verior & probabilior eligitur,	<i>ibid.</i>
§. IX. Explicantur varij modi quibus Deus dicitur esse in rebus,	104	<i>Diff. III. De lumine gloriæ,</i>	143
<i>Art. VI. De immutabilitate Dei,</i>	106	<i>Art. I. Utrum lumen gloriæ sit necessarium ad videndum Deum?</i>	<i>ibid.</i>
§. <i>unicus.</i> Demonstratur Deum esse omnino immutabilem, & omnem creaturam mutationi obnoxiam,	<i>ibid.</i>	§. I. Duplici conclusione vera sententia statuitur,	144
<i>Art. VII. De æternitate Dei,</i>	108	§. II. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>
§. I. Explicatur definitio æternitatis à Boëtio tradita,	<i>ibid.</i>	<i>Art. II. Quæ sint munera luminis gloriæ in intellectu creato?</i>	145
§. II. Utrum æternitas includat rationem durationis, & mensuræ respectu Dei?	<i>ibid.</i>	§. III. Utrum potentiam Dei absolutam, possit intellectus creatus videre Deum sine lumine gloriæ, per modum habitus, vel auxilij communicato?	146
§. III. Solvuntur argumenta Adversariorum,	110	§. I. Primus dicendi modus rejicitur,	<i>ibid.</i>
<i>Tract. II. De visione Dei, & nominibus ejus,</i>	112	§. II. Secundus explicandi modus reprobat̃ur,	147
<i>Diff. I. De possibilitate visionis beatificæ,</i>	133	§. II. Rejicitur hæc potentia obedientialis, & illam totum ordinem gratiæ destruere, demonstratur,	148
<i>Art. I. Utrum aliqua substantia creata, vel creabilis, possit naturaliter videre Deum?</i>	<i>ibid.</i>	§. IV. Respondetur argumentis Adversariorum,	149
§. I. Prima pars quæstionis resolvitur,	<i>ibid.</i>	<i>Art. IV. An lumen gloriæ sit habitus, omnibus alijs supernaturalibus perfectior?</i>	151
§. II. Solvuntur objectiones,	114	§. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. III. Resolvitur secunda difficultas & impossibilitas substantiæ supernaturalis demonstratur,	115	§. II. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>
§. IV. Alijs rationibus eadem veritas suadet̃ur,	116	<i>Art. V. Quomodo concurrat intellectus lumine gloriæ elevatus ad visionem beatificam, an ut causa principalis, vel instrumentalis?</i>	152
§. V. Diluuntur argumenta Adversariorum,	118	§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum,	<i>ibid.</i>
<i>Art. II. An intellectus creatus possit supernaturaliter elevari ad videndum Deum?</i>	119	§. II. Difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	120	§. III. Solvuntur objectiones,	153
§. II. Solvuntur objectiones,	121	<i>Diff. IV. De actu visionis beatificæ,</i>	155
<i>Art. III. An etiam oculus corporeus elevari possit ad videndum Deum?</i>	123	<i>Art. I. An visiones hominum & Angelorum, specie essentiali inter se differant?</i>	<i>ibid.</i>
§. I. Conclusio negativa statuitur,	<i>ibid.</i>	<i>Art. II. An inæqualitas intensiva quæ est in visionibus beatificis, à sola inæqualitate luminis gloriæ derivetur?</i>	156
§. II. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>	§. I. Vera sententia statuitur,	<i>ibid.</i>
<i>Art. IV. Utrum possibilitas claræ Dei visionis, sit demonstrabilis solo lumine naturæ?</i>	124	§. II. Solvuntur objectiones,	157
§. I. Quibusdam præmissis, negativè concluditur,	<i>ibid.</i>	<i>Art. III. An Beati Deum comprehendant, vel saltem, de potentia absoluta, ipsum comprehendere possint?</i>	158
§. II. Solvuntur objectiones,	125	§. II. Statuitur prima conclusio, & Deum à beatis de facto	facto
<i>Art. V. Qualis sit appetitus hominis viatoris, ad cla-</i>			

ET ARTICULORUM.

facto non comprehendit, ex Conciliis & SS. Patribus demonstratur, 159

§. III. Stabilitur secunda conclusio, & ostenditur ratione D. Thomæ, nullum intellectum creaturam posse, etiam de potentia absoluta, Dei essentiam comprehendere, *ibid.*

§. IV. Solvuntur objectiones, 160

§. V. Solvitur alia obiectio, 162

§. VI. Corollaria notatu digna, 163

§. V. De obiecto visionis beatificæ, *ibid.*

Art. I. An Beati videant omnia quæ continentur in Deo formaliter, nimirum essentiam, attributa, & relationes? 164

Art. II. An posset videri Divina Essentia sine attributis, & relationibus: aut attributa, & relationes, sine Essentia: vel una Persona sanctissimæ Trinitatis sine alia? *ibid.*

§. I. Sententia negativa præfertur, & triplici conclusione statuitur, *ibid.*

§. II. Solvuntur objectiones, 165

Art. III. Quomodo visio beata, penetret libera Dei Decreta? 168

§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & difficultas resolvitur, *ibid.*

§. II. Solvuntur objectiones, 169

Art. IV. Utrum Beati videant creaturas posibles in essentia divina tanquam in causa, & medio prius cognitio? 170

§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ, *ibid.*

§. II. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*

§. III. Solvuntur objectiones, 171

§. IV. Corollaria notatu digna, 172

Art. V. Utrum Beati in verbo, vel extra Verbum, omnes creaturas posibles cognoscere possint? 173

§. I. Prima difficultas resolvitur, *ibid.*

§. II. Solvuntur objectiones, 174

§. III. Alia difficultas expeditur, 175

§. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 176

Art. VI. An Deus ut est in se, videi possit, nullâ visâ creaturâ possibili in particulari? 177

Art. VII. Quas creaturas de facto beati videant in Verbo, & unde diversas eas videndi proveniat? 178

§. I. Prima pars quæsitæ resolvitur, *ibid.*

§. II. Altera difficultas resolvitur, & declaratur, quænam sint causæ, à quibus provenit diversitas videndi creaturas in Verbo, 180

Disp. VI. De mensura visionis beatificæ, 181

Art. I. Quænam sit mensura visionis beatificæ? *ibid.*

§. I. Præmittenda ad resolutionem quæstionis, *ibid.*

§. II. Rejiciuntur tres primæ sententiæ & quarta statuitur, 182

§. III. Solvuntur objectiones, 184

Disp. VII. De nominibus Dei, *ibid.*

Art. I. Breviter exponuntur, & declarantur quæ de divinis nominibus communiter docent Theologi, *ibid.*

Tract. III. De scientia Dei, & ideis in mente ejus existentibus, 187

Disp. I. De scientia Dei secundum se, 189

Art. I. An sit in Deo propriè scientia, & in ordine ad quæ obiecta? *ibid.*

§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, *ibid.*

§. II. Utraq; difficultas triplici conclusione resolvitur, *ibid.*

§. III. Solvuntur objectiones, 190

Art. II. Utrum scientia Dei sit attributum illius? 192

§. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*

§. II. Solvitur difficile argumentum, *ibid.*

Art. III. Variæ scientiæ Dei divisiones exponuntur, 193

Digressio brevîs, in qua duodecim divinæ scientiæ doctes, seu prerogativæ breviter recensentur, 194

Disp. II. De scientia possibilem, 196

Art. I. Utrum Deus cognoscat creaturas posibles in sua essentia tanquam in causa? *ibid.*

§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & conclusio affirmativa statuitur, & ex SS. Patribus suadetur, *ibid.*

§. II. Eadem veritas ratione fulcitur, 197

§. III. Convellitur præcipuum fundamentum Vazquezij, 198

§. IV. Solvuntur objectiones, 199

Art. II. An in Deo, præter modum cognoscendi creaturas posibles in essentia sua tanquam in causa, detur alius, quo illas in seipso immediate cognoscat, seu independentè ab essentia divina, prius visa & cognita? 202

§. I. Conclusio negativa statuitur, & probatur ex SS. Patribus, *ibid.*

§. II. Eadem veritas ratione suadetur, 203

§. III. Solvuntur objectiones, 205

Art. III. An & quomodo Deus non entia, mala, singularia, & infinita cognoscat? 207

Disp. III. De causalitate Divinæ scientiæ respectu creaturarum, 209

Art. I. An scientia in Deo sit causa rerum, non solum directiva, sed etiam effectiva? *ibid.*

§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, *ibid.*

§. II. Hæc sententia ut venior & probabilior eligitur, *ibid.*

§. III. Solvuntur objectiones, 211

Art. II. An scientia quæ in Deo est causa effectiva rerum, sit ea quæ dicitur simplicis intelligentiæ, vel quæ visionis appellatur? *ibid.*

§. I. Præmittenda ad resolutionem quæstionis, *ibid.*

§. II. Quatuor conclusionibus difficultas proposita resolvitur, *ibid.*

§. III. Solvuntur argumenta ex autoritate D. Thomæ petita, 215

§. IV. Alia objectiones solvuntur, *ibid.*

§. V. Diluuntur alia argumenta adversæ sententiæ, 216

Art. III. An ideæ res sint futuræ, quia sciuntur à Deo, vel ideæ ab illo sciuntur, quia futuræ sunt? 217

§. I. Vera sententia statuitur, *ibid.*

§. II. Exponuntur aliqua testimonia sanctorum Patrum, quæ videntur adversari nostræ sententiæ, 218

§. III. Solvuntur hæc testimonia, ex ratione petita, 220

Art. IV. An sit admittenda in Deo potentia aliqua executiva, virtualiter ab ejus intellectu & voluntate distincta? 221

§. I. Suaris sententia rejicitur, 221

§. II. Opinio Vazquezij refellitur, & D. Thomæ ac Discipulorum ejus sententia stabilitur, 222

§. III. Solvuntur objectiones, 223

Disp. IV. De scientia futurorum contingentium, *ibid.*

Art. I. Quid & quotuplex sit futurum contingens, *ibid.*

§. I. Resolvitur prima pars quæsitæ & declaratur in quo essentialiter consistat futurum. *ibid.*

§. II. Corollaria præcedentis doctrinæ, 224

§. III. Solvitur obiectio Suaris, 225

§. IV. Explicantur alia duo quæ restant examinandæ, quid scilicet sit contingens, & quotuplex sit futurum? 226

Art. II. An sit in Deo certa & infallibilis futurorum contingentium scientia? *ibid.*

Art. III. An Deus certè cognoscat futura contingentia ante decretum, & prædefinitionem suæ voluntatis? 228

§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, 229

§. II. De-

INDEX DISPUTATIONUM

- §. II. Demonstratur nihil esse determinatè futurum ante decretum, & prædefinitionem divinæ voluntatis, 230
- §. III. Rejicitur sententia Egidij Romani, 229
- §. IV. Præcipuum adversæ sententiæ fundamentum convellitur, *ibid.*
- §. V. Impugnatur sententia Molinæ, 230
- §. VI. Solvuntur argumenta Molinæ, 231
- §. VII. Theophili Raynaudi sententia exploditur, 232
- §. VIII. Rejicitur modus dicendi Suaris, 233
- §. IX. Diluuntur argumenta Suaris, 135
- Art. IV. An Deus certò præsciat futura contingentia, & libera, in eorum veritate objectiva? 236
- §. I. Proponitur status quæstionis, *ibid.*
- §. II. Vera sententia stabilitur, & autoritate Aristotelis, & D. Thomæ firmatur, 237
- §. III. Conclusio ratione suadetur, 238
- §. IV. Demonstratur ex Adversariorum sententia, tolli libertatem & contingentiam rerum, 239
- §. V. Duo corollaria præcedentis doctrinæ, 241
- §. VI. Respondetur argumentis adversæ sententiæ, 241
- Art. V. Vera sententia stabilitur, & medium in quo Deus futura contingentia cognoscit, explicatur, 243
- §. I. Præscientiam futurorum fundari in decreto seu prædestinatione voluntatis divinæ, SS. Patrum testimonijs ostenditur, *ibid.*
- §. II. Eadem præscientia fundata in decreto, auctoritate D. Thomæ fulcitur, 244
- §. III. Rationes Theologicæ expenduntur, 245
- §. IV. Corollarium præcedentis Doctrinæ, 247
- §. V. Solvitur argumentum ex autoritate D. Thomæ desumptum, *ibid.*
- §. VI. Solvuntur aliæ objectiones, 248
- §. VII. Diluitur aliud Argumentum relaxatione libertatis, 250
- Art. VI. In quo medio Deus peccata futura cognoscit, 251
- §. I. Præmittenda ad resolutionem difficultatis, *ibid.*
- §. II. Resolutio difficultatis propositæ, 252
- §. III. Solutio objectionum, 253
- §. IV. Quorundam Recentiorum argumentum diluitur, 256
- Art. VII. An futura contingentia absoluta, sint præscientia scientiæ Dei æternæ, & objective tantum, aut etiam realiter? 257
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Referuntur testimonia SS. Patrum, 258
- §. III. Mens D. Thomæ aperitur, *ibid.*
- §. IV. Ratio fundamentalis explicatur, 259
- §. V. Solvuntur argumenta ex autoritate, 266
- §. VI. Solvuntur aliæ objectiones ex ratione petita, 267
- §. VII. Alia objectio Adversariorum diluitur, 268
- §. VIII. Solvuntur argumenta ex absurdis & inconvenientibus, 269
- §. IX. Solvitur aliud argumentum ex alio absurdo petitum, 270
- Art. VIII. An præsentia realis & physica futurorum contingentium in æternitate, conducat ad perfectionem scientiæ quam Deus habet de illis; & requiratur ad hoc ut illa sit invariabilis, & intuitiva? *ibid.*
- §. I. Statuitur prima conclusio, & ostenditur præsentiam realem & physicam futurorum contingentium in æternitate, necessariam esse ut Deus habeat invariabilem de illis scientiam, 271
- §. II. Statuitur secunda conclusio, & ostenditur realem & physicam futurorum contingentium in æternitate præsentiam, necessariò requiri, ut Deus de illis habeat notitiam intuitivam, 271
- §. III. Solvuntur objectiones, 272
- Art. IX. An præsentia futurorum contingentium in æternitate necessario requiratur, & Deus habeat certam & infallibilem de illis scientiam; subindeq; si in decreto tantum illa præsciret, certò & infallibiliter ea cognosceret, 274
- §. I. Quibusdam præmissis, vera sententia triplici conclusione declaratur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 275
- Disp. V. De scientia conditionatorum, 276
- Art. I. An Deus habeat certam, vel solum conjecturalem, futurorum conditionatorum notitiam? *ibid.*
- §. I. Statuitur esse in Deo certam futurorum conditionatorum notitiam, *ibid.*
- §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 277
- Art. II. Utrum in Deo admittenda sint decreta absoluta ex parte subjecti, & conditionata ex parte objecti, in quibus præscientia futurorum conditionatorum fundetur? 279
- §. I. Quibusdam præmissis conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Ex scriptura probatur dari in voluntate divina decreta ex parte objecti conditionata, 280
- §. III. Eadem decreta, juxta doctrinam D. Augustini, & S. Thomæ, in Deo esse admittenda, ostenditur, 281
- §. IV. Eadem veritas ratione suadetur, *ibid.*
- §. V. Præcipuum Adversariorum fundamentum convellitur, 282
- §. VI. Aliæ objectiones solvuntur, *ibid.*
- §. VII. Aliud Adversariorum argumentum diluitur, *ibid.*
- §. VIII. Solvitur argumentum cujusdam Recentioris, 283
- Disp. VI. De scientia media, *ibid.*
- Art. I. Quid sit scientia media, & in quo differat à scientia conditionatorum, quam Thomistæ in Deo agnoscunt? *ibid.*
- Art. II. Utrum scientia media sit nova, & à Recentioribus inventa, vel antiqua, & olim à Pelagianis, & Semipelagianis asserta? 287
- Art. III. Quæ fuerint Pelagianorum & Semipelagianorum motiva præcipua, ad fingendam in Deo talem præscientiam, ac excludendum decretum de se efficaciæ, & humanas præveniens voluntates? 288
- Art. IV. An scientia media doctrinæ sancti Augustini & D. Thomæ repugnet, 290
- §. I. Demonstratur scientiam mediam, fuisse ab Augustino reprobata; non solum quantum ad abusum, sed etiam quantum ad substantiam, *ibid.*
- §. II. Præcluditur aditus evasionibus adversariorum, 292
- §. III. Quid de D. Thoma? 295
- Art. V. Varijs argumentis, ex principijs supra statutis desumptis, expungitur scientia media, 296
- §. I. Argumentum primum à cognitione creaturarum in essentia divina ut in causa, 297
- §. I. Secundum argumentum, à perfectione divinæ scientiæ, *ibid.*
- §. III. Tertium argumentum ex defectu medij in quo scientia media suum objectum cognoscat, 298
- §. IV. Quartum argumentum à definitione 298

ET ARTICVLORVM.

rione scientiæ mediæ, 298
 §. V. Præcluditur aditus solitæ evasioni
 Adversariorum, 300
 §. VI. Quintum argumentum ex inutili-
 tate scientiæ mediæ ad dirigendum
 Deum in suis decretis absolutis, 302
 §. VII. Sextum argumentum, ex inuti-
 litate scientiæ mediæ ad concilian-
 dam humanam libertatem cum præ-
 destinatione & gratia efficaci, 304
 §. VIII. Aliis argumentis confutatur
 scientia mediæ, 307
 Art. VI. Absurdus & inconvenientibus
 exploditur scientia mediæ, 309
 §. I. Scientia mediæ favere videtur ac
 viam sternere errori illi semipelagia-
 norum, quo assererebatur dari in nobis
 initia quædam fidei & bonæ volunta-
 tis, quæ non erant à gratia, sed à na-
 tura, *ibid.*
 §. II. Scientia mediæ etiam favere vi-
 detur ac sternere viam alteri errori,
 quo semipelagiani assererebatur, præ-
 destinationem ad gratiam fieri ex præ-
 visione meritorum, 310
 §. III. Scientia mediæ tollit à Deo ra-
 tionem primæ causæ, 311
 §. IV. Scientia mediæ tollit à Deo ratio-
 nem primi liberi, *ibid.*
 §. V. Scientia mediæ tollit à Deo supre-
 mum dominium in nostras voluntates,
 312.
 §. VI. Scientia mediæ derogat divinæ
 omnipotentis, ac enervat efficaciam
 gratiæ, *ibid.*
 §. VII. Scientia mediæ attribuit Deo
 modum concurrenti cum causis libe-
 ris, cæcum, & ignorantem, vagum,
 & indeterminatum, 314
 §. VIII. Scientia mediæ affingit Deo
 modum cognoscendi actus liberæ vo-
 lun-tatis, conditionatè futu-
 ros, confusum, & indeterminatum,
ibid.
 §. IX. Scientia mediæ apparenter so-
 lum favet libertati, re ipsa tamen il-
 lam tollit, & in suo primo principio
 præfocat & extinguit, 315
 §. X. Scientia mediæ facit Deum au-
 thorem peccati, & deterit famam
 sanctitatis divinæ, hominumque salu-
 ti insidiari videtur, 317
 Art. VIII. Convelluntur fundamenta
 scientiæ mediæ, 318
 §. I. Solvitur præcipua objectio, petita
 ex verbis Christi Matthæi xi. *ve tibi
 Coroziam, &c.* seu ex comparatione
 Judæorum cum Tyriis, *ibid.*
 §. II. Alia solutio principalis argumen-
 ti, 321
 §. III. Solvuntur argumenta ex autho-
 Tom. II.

ritate sanctorum Patrum, *ibid.*
 §. IV. Occurritur argumentis cujusdam
 Recentioris, 323
 §. V. Aliud argumentum diluitur, 325
 §. VI. Aliud argumentum diluitur, 326
 §. VII. Solvitur alia difficultas, 327
 §. VIII. Alia objectio solvitur, 328
 §. IX. Solvitur argumentum de admi-
 rabilitate scientiæ Dei, 329
 Apologia Thomistarum, seu Calvinis-
 mi & Iansenismi depulsio, 331
 Art. I. Thomistæ ab Adversariis defen-
 si, & vindicati ab errore Calvini,
ibid.
 Art. II. Pulsanti Adversario aperiunt
 Thomistæ, & assignant petita discrimi-
 na, 336
 Art. III. Aliud discrimen à Patre Lemos
 adductum, refertur, & ab Adversari-
 rii censura & impugnatione vindica-
 tur, 339
 Art. IV. Corollaria seu illationes præce-
 dentis doctrinæ, 343
 Art. V. Responso ad testimonia Calvi-
 nistarum ab Adversario objecta, 345
 Art. VI. Quæ ex Catholicorum testi-
 moniis Adversarius objicit, breviter
 diluuntur, 349
 Art. VII. Altera accusatio Calvinismi,
 à læsa sanctitate Dei, ex prædefini-
 tione actus peccaminosi, & concur-
 su ad illum, breviter depellitur ac
 prostratur, 354
 Art. VIII. Depulsio Iansenismi, 357
 Art. IX. Ex Adversariorum testimo-
 niis ostenditur, doctrinam Thomista-
 rum, nihil habere cum Ianseniana
 commercii, 360
 Art. X. Quinque propositiones à summo
 Pontifice Innocentio X. damnatæ,
 juxta doctrinam Divi Thomæ,
 361.
 Diss. VII. De Ideis Divinis, 362
 Art. I. An & quid sint ideæ in mente di-
 vina existentes? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis, referuntur
 sententiæ, *ibid.*
 §. II. Triplici conclusione difficultas
 resolvitur, 363
 §. III. solvuntur objectiones, 366
 Art. II. An & quomodo in mente divi-
 na pluralitas idearum ponenda sit
 367.
 §. I. Vtraque difficultas resolvitur,
ibid.
 §. II. Solvuntur objectiones, 369
 Art. III. Quarum rerum Deus habeat
 propriam ideam? 371
 Tract. IV. De voluntate Dei, ejusque
 providentia, 373
 Diss. I. De existentia & quidditate vo-
 lun-

INDEX DISPUTATIONVM.

- luntatis Dei, 375
Art. I. An in Deo sit voluntas, eaque se habeat per modum potentiae? *ibid.*
 §. I. Vtraque difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. I. Solvuntur quaedam objectiones, 376.
Art. II. An voluntas sive volitio divina, sit de constitutione metaphysica divinae naturae? 378
 §. I. Quibusdam praemissis difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 380
Disp. II. De objecto voluntatis Dei, 382.
Art. I. Quodnam sit objectum formale motivum & terminativum divinae voluntatis? *ibid.*
 §. I. Quibusdam praemissis, referuntur sententiae, *ibid.*
 §. II. Vera sententia duplici conclusione statuitur, *ibid.*
 §. III. Solvuntur objectiones, 383
 §. IV. Alia argumenta solvuntur, 385
Art. II. An Deus diligat se necessario, non solum quoad specificationem, sed etiam quoad exercitium? 386
 §. I. Duplici conclusione utraque difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 387
Art. III. An Deus diligat necessario creaturas existentes & futuras? *ibid.*
 §. I. Quibusdam praemissis difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 388
Art. IV. An Deus amet creaturas possibilese? 389
 §. I. Praemittenda, *ibid.*
 §. II. Resolutio difficultatis, *ibid.*
 §. III. Solutio argumentorum, 390
Disp. III. De libertate voluntatis Dei, 392.
Art. I. Demonstratur in Deo esse perfectissimam libertatem, 393
Art. II. Per quid constituatur liberum Dei decretum; seu quid superaddat actus liber Dei, ad perfectiones ejus necessarias? 394
 §. I. Aperitur difficultas, & referuntur sententiae, *ibid.*
 §. II. Rejiciuntur duae extremae sententiae, 393
 §. III. Aliae sententiae mediae confutantur, *ibid.*
 §. IV. Ad respectum rationis confugientes impugnantur, 398
 §. V. Vera sententia statuitur, & explicatur, *ibid.*
 §. VI. Solvitur ratio dubitandi proposita, 400
 §. VII. Caetera argumenta solvuntur, 401.
Art. III. Alius modus probabilis explicandi actum liberum Dei, 403
 §. I. Explicatur sententia, & afferuntur rationes dubitandi, *ibid.*
 §. II. Explicata sententia probatur, & defenditur, 404
 §. III. Solvuntur objectiones, 405
Art. IV. An detur in Deo libertas contradictiones, ita ut ejus voluntas, ab omni actu libero potuerit manere suspensa? 406
 §. I. Proponitur status quaestionis, & pars affirmativa, ut probabilior eligatur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 408
Art. V. An ex eo quod Deus aliquid in tempore velle inciperet, vel à libera voluntate desisteret, physica mutatio inferretur in illo? 410
Disp. IV. De voluntate Dei antecedente & consequente, 411
Art. I. Quid sit voluntas antecedens & consequens, beneplaciti & signi? *ibid.*
 §. I. Prima pars quaesiti resolvitur, *ibid.*
 §. II. Corollaria praecedentis doctrinae, 413
 §. III. Explicatur quid sit voluntas beneplaciti & signi, *ibid.*
Art. II. An sit in Deo voluntas generalis, & antecedens salvandi omnes homines, post ad lapsum, subindeque Christi pro omnibus hominibus mortuus sit? 414
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, & testimoniis scripturae, & SS. Patrum roboratur, *ibid.*
 §. II. Eadem veritas ex generali Christi redemptione manifestatur, 415
 §. III. sanctorum Patrum testimonia expenduntur, 416
 §. IV. absurdis & inconvenientibus Iansenii erroribus exploditur, 417
 §. V. Convelluntur praecipua fundamenta Iansenii, 418
 §. VI. Dissolvuntur alia argumenta Iansenii, 419
Art. III. An voluntas antecedens salvandi omnes homines, sit in Deo formaliter & proprie, vel solum eminenter & metaphoricè? 420
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, 421.
 §. II. Solvuntur objectiones, 422
Art. IV. An voluntas antecedens salvandi omnes homines sit conditionata, & expectans consensum & determinationem voluntatis humanae? 424.
 §. I. Conclusio negativa statuitur, & variis auctoritatibus & rationibus

ET ARTICVLORVM.

- suadet, *ibid.*
- §. II. Præcipuum Adversariorum fundamentum convellitur, 426
- Art. V.* An per voluntatem antecedentem præparentur homini, in statu naturæ lapsæ, media seu auxilia ad salutem sufficientia? 427
- §. I. Proponitur status quæstionis, & pars affirmativa eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur argumenta cujusdam Doctoris Sorbonici, 430
- §. III. Alia ejusdem Doctoris argumenta proponuntur, & solvuntur, 431.
- Disp. V.* De efficacia voluntatis Dei, 436.
- Art. I.* An circa nostros actus liberos, Deus habeat decretum de se efficax, vel purè indifferentis, ac expectans determinationem à libero arbitrio? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Efficacia divinorum decretorum, variis scripturæ testimoniis demonstratur, 437
- §. III. Ex principiis doctrinæ Augustinianæ eadem veritas manifestatur, 439.
- §. IV. Mens Divi Thomæ aperitur, 440.
- Art. II.* Rationibus Theologicis, efficacia divinorum Decretorum demonstratur, 442
- §. I. Efficacia divinorum decretorum ex orationibus ecclesiæ, & promissionibus Dei, demonstratur, *ibid.*
- §. II. Divinorum decretorum efficacia ostenditur ex inscrutabilitate hujus quæstionis, cur vocatio, & gratia Dei in uno sit efficax, non verò in altero? 443.
- §. III. Divina decreta esse ex se & ab intrinseco efficacia, probatur ex verbis Apostoli. ad Corinth. 4. Quis enim te discernit? 444
- Art. III.* Absurdus & inconvenientibus, decreta indifferentia exploduntur, 448.
- §. I. Decretum indifferentis subtrahit à Deo rationem causæ primæ, respectu determinationis liberæ nostræ voluntatis, *ibid.*
- §. II. Alia inconvenientia exponuntur, 450.
- §. III. Alia inconvenientia recensentur, 453.
- §. IV. Aliud inconveniens breviter exponitur, 454
- Art. IV.* Convelluntur fundamenta adversæ sententiæ, *ibid.*
- §. I. Adversariorum fundamenta exponuntur, *ibid.*
- §. II. Eadem absurda & inconvenientia, olim à Fausto & Massiliensibus, contra doctrinam D. Augustini objecta, 455.
- Art. V.* Ex doctrina D. Augustini & Sancti Thomæ solvuntur argumenta articulo præcedenti proposita, 457
- §. I. solvitur primum argumentum, *ibid.*
- §. II. Alia argumenta solvuntur, 459
- §. III. Vltimum argumentum diluitur, 461.
- Art. VI.* Alia argumenta solvuntur, *ibid.*
- §. I. Solvitur argumentum desumptum ex inexcusabilitate peccatorum in die iudicii, *ibid.*
- §. II. Variæ instantiæ proponuntur & solvuntur, 463
- §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 465
- §. IV. Exponuntur quædam testimonia D. Augustini & Sancti Thomæ, quæ videntur favere Adversariorum sententiæ, 466
- Art. VII.* An divinorum decretorum efficacia, ad statum innocentie Angelorum & hominum extendenda sit? 469.
- §. I. Mens Augustini aperitur, 469
- §. II. Ostenditur s. Augustinum necessitatem efficacis Dei motionis, etiâ pro actibus naturalibus, agnoscere, 470
- §. III. Ex tribus Augustini Discipulis eadem veritas declaratur, 471
- §. IV. Quatuor rationes à priori, 472
- §. V. Variis absurdis & inconvenientibus, sententia Iansenii refellitur, 473
- §. VI. Convelluntur præcipua fundamenta Iansenii, 475
- Disp. VI.* De amore Dei & aliis divinæ voluntatis affectibus, 477
- Art. I.* An Deo cum proprietate competit amor? & non solum gaudium suæ bonitatis? *ibid.*
- §. I. Proponitur ratio dubitandi cujusdam Recentioris, & conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 478
- Art. II.* An in Deo sit desiderium in ordine ad bona extrinseca? 480
- §. I. Referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
- Art. III.* An alii affectus voluntatis humanæ, propriè, vel solum metaphoricè Deo conveniant? 481
- §. I. Demonstratur odium & iram non convenire Deo propriè, sed tantum metaphoricè, *ibid.*

INDEX DISP. ET ART. &c.

- §. II. Solvuntur objectiones, 483
 Disp. VII. De justitia, & misericordia Dei, 484
 Art. I. Quæ justitia formaliter Deo conveniat? *ibid.*
 §. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Statuitur prima conclusio, 485
 §. III. Alia difficultas resolvitur, & dari in Deo justitiam distributivam, & vindicativam, breviter demonstratur, 486
 §. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 488
 Art. II. De misericordia Dei, 490
 §. I. Utram misericordia competat Deo formaliter? *ibid.*
 §. II. Corollaria notatu digna, 491
 Disp. VIII. De Providentia Dei, 493
 Art. I. An in Deo sit necessario ponenda Providentiâ, & ad quæ illa se extendat? *ibid.*
 §. I. Ostenditur perfectam esse in Deo rerum creatarum providentiam, *ibid.*
 §. II. Demonstratur providentiam Dei esse perfectissimam, illamque ad singularem etiam corruptibilia, se extendere, & vilius etiam animalium numerum præordinare ac prædefinire, 494
 §. III. Demonstratur divinam Providentiam ad res humanas, liberas, & contingentes se extendere, nec tamen earum libertatem aut contingentiam tollere, 496
 §. IV. Impiorum fallaciæ & cavillationes contra divinam Providentiam evertuntur, 497
 §. V. Alia obiectio solvitur, & variæ assignantur rationes, cur bonis & sanctis viris mala & infortunia nonnunquam accidant, 498
 §. VI. Alia argumenta solvuntur, 499
 §. VII. Solvitur alia obiectio, & quomodo divina Providentiâ rerum contingentiam & libertatem non tollat, breviter declaratur, 500
 §. VIII. Ultimum argumentum diluitur, & explicatur modus quo mali subji-ciuntur divinæ providentiæ, *ibid.*
 Art. II. An divina Providentiâ essentialiter consistat in actu intellectus aut voluntatis? 501
 §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Rejiciuntur tres primæ sententiæ, & quarta arguitur, 502
 §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 503
 §. IV. Corollariâ præcedentis doctrinæ, 506
 Art. III. An deus suâ infinitâ Providentiâ, omnes nostras bonas operationes ab æterno prædefiniat, & prædetermineat? 507
 §. I. Quibusdam præmissis, sententiæ affirmativa ut verâ eligitur, *ibid.*
 §. II. Quædam Scripturæ testimonia breviter exponuntur, 508
 §. III. Celebre S. Dionysii testimoniū, 509
 §. IV. Alia sanctorum Patrum testimonia, *ibid.*
 §. V. Testimoniū D. Thomæ, 510
 §. VI. Præcluditur aditus solitæ evaluationi Adversariorum, *ibid.*
 §. VII. Rationes Theologicæ, 512
 §. VIII. Argumentum desumptum ex mysterio Incarnationis, *ibid.*
 Art. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 514
 §. I. Exponuntur quædam Scripturæ & sanctorum Patrum testimonia, 515
 §. II. Exponitur celebre testimoniū D. Thomæ, 516
 Art. IV. An peccata ita subsint divinæ providentiæ, ut etiam subji-ciantur ejus causalitati? 519
 §. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, *ibid.*
 §. II. Lutheri & Calvini errores referuntur, 520
 §. III. Primus error Calvini refellitur, 521
 §. IV. Exploditur secundus error Calvini, 522
 §. V. Referuntur Theologorum sententiæ, & prima rejicitur, 523
 §. VI. Ex Scripturæ & SS. Patribus demonstratur, deum non solum simultaneo, sed etiam præcedente concursu, ad materiale peccati concurrere, 524
 §. VII. Mens D. Thomæ aperitur, 525
 §. VIII. Eadem veritas ratione suadetur, 526
 §. IX. Præcipuum Adversariorum fundamentum convellitur, 529
 §. X. Solvuntur objectiones, 531
 §. XI. Aliud argumentum diluitur, *ibid.*
 §. XII. Aliæ objectiones solvuntur, 533
 §. XIII. Proponuntur duo argumenta desumpta ex definitione Tridentini, Lutheri & Calvini errorem proscriventis, 537
 §. XIV. Retorquentur hæc argumenta in Adversarios, 538
 §. XV. Solvitur primum argumentum ex definitione Tridentini desumptum, *ibid.*
 §. XVI. Aliud argumentum ex Tridentino desumptum diluitur, 539